

THIRTY-FIRST SUNDAY AFTER PENTECOST
TWELFTH SUNDAY OF LUKE



Icon of the Holy Fathers Athanasius and Cyril -- January 18th

January 15, 2012

31ST SUNDAY AFTER PENTECOST

OUR VENERABLE FATHERS PAUL OF THEBES AND JOHN THE HUT-DWELLER

Tone 6

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF JANUARY 16 - JANUARY 22

TUESDAY, JANUARY 17 – OUR VENERABLE AND GOD-BEARING FATHER ANTHONY THE GREAT

9:30 AM – Divine Liturgy ☩ Caryl Haverluk (1st Anniversary); Req: Bill Haverluk

WEDNESDAY, JANUARY 18 – OUR HOLY FATHERS ATHANASIUS AND CYRIL, ARCHBISHOPS OF ALEXANDRIA

9:30 AM – Divine Liturgy ☩ Sr. Marie Arendes (40th day)

SATURDAY, JANUARY 21 – *OUR VENERABLE FATHER MAXIMUS THE CONFESSOR; THE HOLY MARTYR NEOPHYTUS;*

THE HOLY MARTYRS EUGENE, CANDIDUS, VALERIAN AND AQUILA

6:00 PM – Great Vespers

SUNDAY, JANUARY 22 – *32ND SUNDAY AFTER PENTECOST; SUNDAY OF ZACCHAEUS; THE HOLY APOSTLE TIMOTHY;*

THE VENERABLE MARTYR ANASTASIUS THE PERSIAN

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

Welcome Visitors

We warmly welcome all those who are visiting us today. It is good to have you all with us!

The discussion of “Come Follow Me” will continue next Sunday, January 22. We will be discussing the third Chapter, “The Kingdom of God is at hand.” The books have arrived! If you ordered a copy, you can get it from Fr. James.

Everyone is encouraged to participate.

Liturgical Calendars for 2012 are available in the church hall. Special thanks to Goodbody Mortuary for once again sponsoring our calendars.

Sunday offering for January 8

Amount	Number
\$10.00	5
\$15.00	2
\$20.00	4
\$25.00	1
\$40.00	2
\$50.00	2
\$100.00	1
\$300.00	1
\$38.00	1 (loose)
<hr/> \$803.00	19 (2 guests)

Parishioner Total: \$350.00

Average / parish household (38): \$19.82

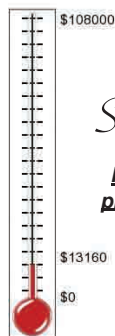
Weekly Stewardship Goal: \$2125.00

Shortfall: -\$1,352.00



House Blessings

It is our custom to have our homes blessed with the holy water sanctified on Theophany (the feast which commemorates the Baptism of the Lord in the Jordan River). If you would like your home blessed please let Fr. James know. If you have any questions about house blessings, what is involved, why we bless our homes, etc., please speak with Fr. James.



Stewardship Pledges

Pledges received: 5

**If you haven't returned a
pledge form, please do so.**

THINE OWN OF THINE OWN

By the Very Rev. Vladimir Berzonsky

“Thine own of Thine own, we offer to Thee, in behalf of all, and for all” (Elevation of Gifts)

What gift can we offer to You which is truly ours to give? Even the awareness of our poverty is a gift that comes from Your Holy Spirit. Like the Little Drummer Boy of the Christmas carol, we have no gifts to bring, unless it be the free will to desire to be here at this moment of the Divine Liturgy at the consecration of the bread and wine into the Body and Blood of You Yourself, our Lord Christ Jesus, and Your heavenly Father, the Almighty Creator of heaven and earth and all that is in it. In Your great wisdom, Lord Jesus, You chose from the meal the items that require some effort and talent or preparation on behalf of humans. The seeds of wheat planted and cultivated until ripened and made into flour and then bread is Your way of allowing us to take pride in the product; and so too the wine from the grapes. Your bread is our precious nourishment and Your wine having become Your Blood is the stimulant that fires us from complacency, invigorating us with zeal to be worthy of those Gifts.

We learn humility, like its root humus, is a reminder that “You shall eat bread in the sweat of your face till you return from the ground from which you were taken” (Genesis 3:19). We elevate the memory of that announcement spoken by the Almighty as response to Adam’s disobedience. This bread will become the revocation of that curse, because it shall turn into the Bread of Life, the unique Body of God’s only-begotten Son and our Lord, Jesus Christ, Who came into the world to free us from Adam’s sin. Indeed, we return like the wheat and vine, yet the part of us created originally to live forever with the Holy Trinity will go on with Christ

to meet the Father with Whom we are reconciled by the humble obedience of God’s will as demonstrated in His acceptance of the cross.

We learn discernment. Life is a continual process of decisions and choices. What is the cost of eternal life? Where on earth do we discover the one precious jewel, that pearl (Matthew 13:45) worth the cost of all other jewels in the world; and once we find it, what shall we do with it? This explains what

monastics do with their lives, but it is not only they – all of us have the Christian obligation to sort out the genuine from the fraudulent, the true from the imitation, the lofty from the banal at each stage of our lives here on earth.

We learn loyalty. Only Jesus Christ could win our salvation, and only to Him do we commit ourselves to love, honor and obey throughout our lives here on earth. Because He gave His life for us even to the death on the cross, we cannot live as mere spectators going through the rituals of the faith without offering our own lives

as witnesses to His glory and as disciples engaged in manifesting His concerns in all ways possible.

We learn that Church is family. Never is it a One-on-one relationship, but as God is Three Persons in unity, so the two or three assembled in Eucharist are part of an uncountable number of those united through Christ with Father by the Holy Spirit – not only in the parish and diocese, but universally at a certain holy feast day or Sunday. We are members of the Church past, all who have fallen asleep in the Lord since Pentecost, and those who were snatched out of Hades on that most sacred day of rest when God was at work saving those held by death, and all those yet to be born, baptized and welcomed in the holy Church of the future.



Різдвяне послання Блаженнішого Святослава

Високопреосвященним і Преосвященним Архієпископам та Митрополитам,
боголюбивим єпископам, вселенському духовенству, преподобному монашеству,
возлюбленим братам і сестрам, в Україні та на поселеннях у світі сущим

Христос народжується – славте!

Христос із небес – зустрічайте!

Христос на землі – бадьортеся!

– Канон Утрени Різдва Христового

Дорогі у Христі!

Цими словами із канону різдвяної Утрени хочу привітати всіх вас зі світлим святом Різдва Христового. Сьогодні Христова Церква закликає нас не просто вкотре відзначати це свято, а й запрошує прославляти, зустрічати Бога, який прийшов до нас у людському тілі, та кріпитися присутністю цього небесного Дитяти.

«Христос народжується – славте!» Це запрошення набирає для нас особливого значення, коли приєднаємося до безпосередніх учасників і свідків події цього дивного народження. Ті, хто славить новонародженого Божого Сина, – це передусім небесні ангели. Це вони відкривають перед пастирями, які стоять вночі на сторожі своїх отар, чудесну новину про народження Сина Божого, співаючи величну пісню: «Слава на висотах Богові, а на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14). Чи не вперше ангельські сили стають поруч з людьми і разом з ними творять один-єдиний народ, небесний і земний хор. Ця вселенська прослава, яка лунає єдиним багатоголоссям неба і землі, наче показує, що у таїнстві воплощення Сина Божого небесна і божественна дійсність поєднується з людиною, з її історією, минулим, сучасним і майбутнім. У цьому таїнственому поєднанні

в особі новонародженого Ісуса Христа, Бога і людини, відбувається обмін дарами між ними: Творець відкриває повноту свого вічного життя людині, а життя людини вповні відкривається Богові, стає простором Його присутності та діяння. Ось чому славити новонародженого Спасителя – означає насамперед відкрити Його присутність у нашому житті. Сьогодні Бог дійсно є з нами, у сучасному моменті історії нашого народу, того об'єднаного Божого люду, який від ангелів вчиться, як гідно предстояти перед Богом і Його величати. Прославляючи різдвяною колядою народженого Спасителя, ми разом з ангелами сповіщаємо прихід небесної радості, що усуває земний смуток і розпач, даруючи людині дар вічного життя із Богом.

«Христос із небес – зустрічайте!» Зустрічаючи Сина Божого, який в людському тілі прийшов на світ, ми визнаємо, що сам Бог захотів увійти в життя кожного з нас, аби на себе взяти всі наші провини, недуги, болі й негаразди, а нам дарувати своє вічне блаженство та щастя. Момент, коли Спаситель торкається кожного із нас зокрема та силою і діянням Святого Духа вносить своє вічне життя у наше людське життя, ми називаємо Святим Таїнством. Таких Таїнств у Христовій Церкві є сім: Хрещення,

Миропомазання, Євхаристія, Покаяння, Священство, Подружжя та Єлеопомазання. Ці Таїнства є плодами і наслідками народження Бога у людському тілі. Щоразу, коли ми приймаємо і беремо участь у тому чи іншому Святому Таїнстві, нам дається великий дар зустрічі з Христом-Господом, а ця зустріч переображує наше життя, наповнюючи його любов'ю Отця, благодаттю Сина і силою Святого Духа. Таким чином Божа присутність через Святі Таїнства робить нас учасниками Божого життя, згідно зі словами св. Атанасія: «Бог став людиною, щоб людина могла стати богом за благодаттю». Цю благодать Христового Різдва особливо важливо для нас відкрити і оцінити у цьому Новому 2012 році, який наша Церква, у її підготовці до святкувань 1025-річчя Хрещення Русі-України, присвячує Святим Таїнствам. Отож, зустріти новонародженого Христа сьогодні можна передусім у Святих Таїнствах, особливо в Євхаристії, яка є центром і вершиною всього життя Церкви. Нашою живою участю у Святих Таїнствах, зокрема Покаянні та Євхаристії, ми найкраще зможемо підготуватися та відсвяткувати цьогорічне Різдво Господа нашого Ісуса Христа. А впродовж цього Нового року стараймося глибше збагнути і відкрити для себе безцінний скарб Святих Таїнств у Христовій Церкві та користати з них на наше освячення і спасіння.

«Христос на землі – бадьортесь!» У цю таїнственну різдвяну ніч небесний ангел-благовісник каже нам, як колись вівчарям: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу!» (Лк. 2, 10). Сьогодні ми, на жаль, мусимо ствердити, що в наше українське суспільство повертаються різні страхи минулого. Навіть після

двадцятьох років будівництва Української держави ми є чомусь надалі стривожені тим, чи справді збережемо її незалежність, волю та українську самобутність. Страхаємося некерованості світових економічних криз і новітніх форм соціального та національного поневолення. Тому ця ангельська благовість: «Не бійтесь!» – має з особливою силою промовити нині до наших сердець. «Христос на землі – бадьортесь!» – співає сьогодні Христова Церква. Бадьорімося всі ми, бо присутність на землі вочлененого Христа – нашого Спаси – це для нас джерело невимовної сили й надії в нашому земному житті з його змаганнями та випробуваннями. Лише у Його народженні, у Різдві незмінного і вічного Бога, народжується нове й краще майбутнє, яке дає зміст і певність нашому теперішньому. Хто сьогодні віднайшов свою надію у маленькій Дитині – новонародженому Спасителеві, той вже знайшов допомогу і силу для свого непростого, мінливого та непевного сьогодення.

Дорогі в Христі! У цей світлий і радісний день славмо новонародженого Ісуса нашої прабатьківською колядою. Нехай вона сьогодні усуне з наших сердець усякий страх і смуток. Зустрічаймо сьогодні Предвічного Бога відкритим серцем і сповняймося Його небесною благодаттю, радістю та миром. Нехай ця різдвяна радість підбадьорить і скріпить нас у нашій щоденній праці та молитві, дарує єдність і злагоду в наших громадах. Нехай різдвяна зірка, що колись привела мудреців до вертепу, де спочивав Цар віків, освітить нам дорогу до нашого майбутнього в Христі-Ісусі.

Христос рождається! Славимо Його!

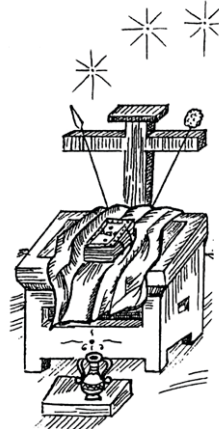
+ СВЯТОСЛАВ

BEING CLOSE TO GOD BY GOING TO CHURCH – WHY DO WE STRESS CHURCH ATTENDANCE?

By Hieromonk John (Anderson)

The Church is literally the Body of Christ. This means that corporately, not individually, we are Christ Himself still incarnate in the world doing His work. If a person desires with their whole heart one can unite to Christ and become a member of His Body. Ideally, this is motivated by a simple desire to know God and to be where He is. Out of this love for God comes the desire to follow his commands and to worship Him. However, this happens in a context which is not our own.

Eastern Christianity maintains the ancient Jewish belief that God is manifest in the temple. We believe that the same glorious presence of God, the *Shekinah* Glory, that dwelt on the Ark of the Covenant now resides on each altar in every Orthodox Temple. “God is with us, understand all ye nations.” Isaiah 8:10, as the hymn from Great Compline says. If we truly understood what this means – that the God “who is a consuming fire” is literally present in the Church – we would strive to worship before Him frequently.



Church attendance is not merely about obligation, guilt, or nostalgia. It is about being where the beloved is and worshipping Him simply because we love Him. It is about being the Body of Christ in oneness. By going to Church we learn to lay aside ego, we learn to love, we learn to live, and we learn how to be truly human. Christ Himself told us to make God the absolute center of our lives and to make all else secondary. Eternal life begins at the altar where we remain in His Presence without distractions, “For where your treasure is, there will your heart be also.” Matt 6:21.



QUESTIONS ABOUT HOLY WATER

Q. When should I drink holy water?

A. When you feel a spiritual need, that is when you find yourself strongly tempted; feel in an evil way; are about to set out on a journey; will miss the divine services; before a difficult encounter; in illness, afflictions, etc.. It is the custom of some pious people to take a drink of holy water the first thing every day before they eat or drink anything else (except on days when they receive Holy Communion).

Q. Where should I keep the holy water?

A. Some keep the holy water in their icon corner and others in the refrigerator.

Q. Does holy water have magical powers?

A. No. But it is matter that is “spirit-bearing” which brings the blessing of God, cleansing, healing, and can be used for every purpose that is expedient.



TITHING

Question

Why is tithing being pushed by you and some other church leaders?

The reason I ask this is that although 10% is required in Old Testament times, so is stoning for adultery and other rules we don't follow now. How do we tell what is valid today and what is not?

Answer

Tithing, as you correctly observe, is the Old Testament injunction to set aside 10% of all one possesses for the work of the Lord. Many Christians, Orthodox and non-Orthodox alike, strive to achieve this level of giving, indeed, some churches even **require** it, even though its origin is in the Old Testament and there are those who would say that the New Testament maxim would be to recognize that all we possess is in fact the Lord's and that we should return to Him all that we have, or at least the first portion of our treasures.

Two observations on your comments:

While there are numerous parishes and eparchies which encourage individuals to tithe, the Ukrainian Catholic Church has never issued an official decree in this regard. There have been a number of stewardship education materials that have been published which mention the tithe as a method of giving, but these materials primarily encourage people to set aside the "first portion" of their resources for the work of the Lord.

Even though tithing is from the Old Testament, it should not be seen as something that should not be practiced, such as stoning. Would one also recommend that Christians ignore the 10 Commandments because they are found in the Old rather than New Testament? Jesus Christ

came to fulfill the law, not to abolish it. That which was worth saving from the Old Covenant was incorporated into the New.

In looking at the reality of some of our parishes—especially those with 50 members or less—tithing might be a reasonable means of keeping the parishes properly funded and, in some cases, alive. The "I'll give a buck a week" attitude in a small parish will ensure that there are not enough funds to keep the doors open, much less support a priest.

The thing that is critical is not the percentage—or the origin of the maxim—but, rather, that one is giving the first and the best of one's resources to the work of the Church—in honesty and out of a sense of thanksgiving to God for His many blessings. Remember—the widow who only gave two coins was blessed because she gave everything she had to God. She overshot the tithe by 90%!

Varenyky and Holubtsi for sale!

1 Dozen Varenyky: \$6.00

5 Holubtsi: \$10.00

Please see Mary Kitt to purchase.

To all those who so generously
gave of their time to make
yesterday's celebration a
resounding success.

God Bless You!



**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Athanasius and Cyril, Champions and Models

Saint Athanasius (Athanasios) is one of the great figures of Christianity. He is called the “champion of orthodoxy” as he resolutely opposed Arianism. Five times Athanasius was exiled for his defense of the doctrine of Christ’s divinity. During one period of his life, he enjoyed 10 years of relative peace – reading, writing and promoting the Christian life along the lines of the monastic ideal to which he was greatly devoted. His dogmatic and historical writings are almost all polemic, directed against every aspect of Arianism. Athanasius suffered many trials while he was bishop of Alexandria. He was given the grace to remain strong against what probably seemed at times to be insurmountable opposition. He defended the true faith for his flock, regardless of the cost to himself. In today’s world we are experiencing this same call to remain true to our faith, no matter what.

Saint Cyril’s importance for theology and Church history lies in his championing the cause of orthodoxy against the heresy of Nestorianism.

implied that the humanity of Christ was a mere disguise. At the Council of Ephesus (431), Cyril condemned Nestorianism and proclaimed Mary truly the “God-bearer” – “Theotokos” (the mother of the one Person who is truly God and truly human). In the confusion that followed, Cyril was deposed and imprisoned for three months, after which he was welcomed back to Alexandria as a second Athanasius (the champion against Arianism).

Lives of the saints are valuable not only for the virtue they reveal but also for the less admirable qualities that also appear. Holiness is a gift of God to us as human beings. Life is a process. We respond to God’s gift, but sometimes with a lot of zigzagging. If Cyril had been more patient and diplomatic, the Nestorian Church might not have risen and maintained power so long. But even saints must grow out of immaturity, narrowness and selfishness. It is because they – and we – do grow, that we are truly saints, persons who live the life of God.